

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd in eodem Martyrio monumentum pro tumulo sibi inaedificauerat.
Cap. LX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

Descriptio eiusdem Martyrii.

CAP. LIX.

Illud verò cum in infinitam extruxisset altitudinem, lapidumque omnis generis ac crustarum varietate, ab ipso solo ad superiorem contignationem collustrasset, summo artificio factis laquearibus tectum intus complexus est, auroque vniuersum contexit. Supra verò pro tegula inductum æs, à toto opere imbrium iniurias arcebat. Quod ipsum etiam multo auro fulgebat, ita ut longè contemplantibus, per reciprocatos solis radios incredibilis splendor offundi videretur. Interiorem ædis partem vndique in ambitum circumductam reticulari opere ex ære & auro affabre facto conuestiuit. Ac templum quidem hunc in modum permagna Imperatoris, & cura, & studio exornatum est. Huic autem atrium ingens, & subdiale circumdatum in apertum, purumque aerem explicabatur. Huius per quatuor latera porticus erant dispositæ, quæ medium atrium cum templo ipso complectabantur. Porticibus accommodabantur regia domus, balnea, deambulatoria, aliarum habitationes plurimæ, ad necessitatem illorum qui locum custodirent, constructæ. Hæc omnia dedicauit imperator, ut Seruatoris nostri Apostolorum memoriæ apud omnes gentes æternitatem compararet. Attamen in ipsa cœdificatione etiam aliud quiddam spectabat, quod primis temporibus obscurum, ad extremum ab omnibus manifestè deprehensum est.

*Quòd in eodem Martyrio monumentum pro
tumulo sibi inædificauerat.*

CAP. LX.

HIS igitur in oportuno venturæ mortis diem hic locum sibi prouida dispensatione designauit, incredibili fidei propensione prouidens cum iam corpus suum communem cum Apostolis appellationem post mortem participaret, fore ut defunctus quoque præcationum quæ ibidem essent ad Apostolorum gloriam offerendæ, particeps efficeretur. Quare cappas illic duodecim quasi sacras quasdam columnas ad Apostolici collegij honorem memoriâque
attol-

EUSEBII DE VITA

attollens, medium inter ipsos conditorium suum locabat, quod vtrunque seni claudebāt Apostoli, sano certe vt dixi consilio praecogitans, quod mortui corporis tabernaculum ibi digne decenterq; quiesceret, atque hęc ille longo ante tempore cogitatione cum depinxisset, ecclesiam Apollolis dedicauit, quam plurimum vtilitatis illorum memoriam animæ suæ conciliaturam existimans, neque sane vota eius, expectationemq; fefellit Deus. Nam vt primas Paschalis celebritatis exercitationes expleisset, ipsumq; salutarem diē cum sibi ipsi clarum & illustrem egisset, tum aliis omnibus omni cum lætitia celebrem reddidisset: cum eodem tempore & extremum diem obiret, & has celebritates curaret: Deus cuius nutu hęc omnia gesta sunt: hoc peraccommodato tempore ad meliorem eum vitæ conditionem diuinitus transferre voluit.

*Inæqualis corporis intemperies cum esset Heleno-
poli, & preces ab eo cum baptizaretur
adhibitæ. CAP. LXI.*

NAM cum primum oboriretur ei quædam corporis inæqualis intemperies, ad eamq; iam vehementior dolor accessisset, ad calida ciuitatis balnea proficiscitur, & inde ad ciuitatem matris suæ cognominem, vbi in martyrum sacra æde diu versatus supplices preces & vota publica adhibuit Deo. Vt verò ei in mētem venit extremus eius vitæ dies: existimaretq; hoc tempus opportunum esse ad delenda illa errata, quæ quoniam mortalis erat admiserat: crederetq; arcanorum mysteriorum efficacia & salutaris lauari imitatione mentem expiari: hęc inquam cum ei in mentem venirent, humi procumbens genibus, & in ipsa Martyrum æde errata sua cōfessus, supplicem se Deo offerebat. Vbi primum manuum per precationē impositione dignus habitus est. Inde discedens ad suburbana Nicomediæ ciuitatis peruenit: & conuocatis episcopis ita ferè ad eos loquutus est.

*Hortatur episcopos Constantinus, vt donent
eum Baptismate. CAP. LXII.*

QVAM ego fratres auida mente omnibusq; votis à Deo salutem multis hisce annis deprecatus sum: eam nunc hodie-